

34.097 VII d. f. 8° vstanje

Slov. akademično društvo

„TRIGLAV“

v

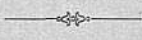
Gradci

v XV. letu svojega obstanka.

Spominski listi

ob priliki blagoslovljenja društvene zastave.

S sodelovanjem

Fr. Mohoriča, Fr. Tominška in J. Žolgarja

uredil

Jožef Rakež.

V Ljubljani.

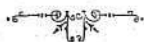
Slov. akademično društvo

„TRIGLAV“

v

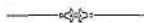
Gradci

v XV. letu svojega obstanka.

Spominski listi

ob priliki blagoslovljenja društvene zastave.

Sodelovanjem

Fr. Mohoriča, Fr. Tominška in J. Žolgarja

uredil

Jožef Rakež.

DR. GOJMIR KREK

V Ljubljani.

Vsebina :

	Stran
1. Predgovor	3
2. „Triglavanov zastava“ — pesem	4
3. Zgodovinske črtice	5
4. Izkaz o knjižnici in čitalnici	14
5. Imenik bivših in sedanjih udov „Triglava“	16
6. Porod društvene zastave	24

030023682.

Predgovor.

Zadnji občni zbor „Triglava“ v preteklem zimskem tečaju je sklenil, da se ob priliki petnajstletnice izdá poročilo o dosedanem društvenem življenji in delovanji. S to knjižico se torej opravičujemo pri svojih dosedanjih podpornikih in dobrotnikih, proseč jih, naj nam tudi v prihodnje ne odtegnejo svoje dobrohotne naklonjenosti. No zajedno obračamo se do Vas, rodoljubi slovenski, ki (da govorimo s Stritarjem) „ste bili od nekdanj veliki prijatelji visokošolske mladine, sosebno če je plemenita, malo idejalno navdihnena in rodoljubna.“ — Vam je namenjena, „ki radi zahajate med mladi svet, ki se veselite njegove veselosti, ki imate potrpljenje z njegovimi slabostmi a zraven se zamišljate nazaj v pretekle dni.“

Dal Bog, da bi pričujoči spisek nekoliko pripomogel k temu, da se napelje pozornost rodoljubnega slovenskega razumništva na prepotrebno društvo naše. Iz njega se prepričaj vsakdo, da je „Triglav“ gotovo vreden i priznanja i gmotne podpore. Šaj mu je namen najblažji in najčistejši: gojiti značajnost in pravo narodno zavest ter osamelemu slovenskemu dijaku biti domače ognjišče na tujem!

O dúhovem leta 1890.

Triglavanov zastava.

rla vesela krepko zveníte,
Tambure mile glási se don
V slavo zastave naše razvite!
Prosta zavoja je, prosta je spon!

Náše mladenke, mile Slovenke!
Dar nam zastava vaših je rok;
Nepozabljive náše miljenke,
„Triglav“ Vam kliče: Živi Vas Bog!

Djali v zastavo náše zaklade
Djali svetinje v njo smo sveté,
V. njí so združéne zlate nam náde,
Ki jih domovju prsi gojé.

Dokler mladenke, dokler sinovi
Zvesti so vzôrom svojim vseláj,
Srečniši domu vstajajo dnovi,
Krepko Slovenstvo klije naprej.

Čujte molitvo nášo nebesa,
Náša prisega domu veljá!
Ogenj radosti prsi nam stresa,
Glasno náš ori spev do nebá.

Zložil
stud. jur. Fr. Mohorič.

Uglasbil
stud. med. Ant. Šváb.

Zgodovinske črtice.

Mduhu zremo pred seboj ono znamenito dobo našega narodnega prerojenja, v kateri so se Slovenci vzbudili iz „smrtne stoletne noči“, v kateri se jim je prikazal svetli genij narodne zavesti kličoč jim: Zora puca, bit će dana! — Da se je mej narodom našim raztresla iskra narodne zavesti, zanetil ogenj domovinske ljubezni, o tem gre velika zasluga tudi slovenskemu dijaštvu v Gradci. Uže v četrtem desetletji tekočega veka so sklenili slovenski dijaki na graškem vseučilišči pobratimsko zvezo trudeč se za plemenito svrhu, da probudé v rojakih svojih narodno idejo, da jim podadó združeni sad dolgoletnega svojega učenja in mučnega delovanja. Malone vsi izmej teh gorečih „Jugoslovanov“ spavajo uže večno mirno spanje; a ogenj, kateri so oni zanetili, ni ugasnil — društveno življenje, kateremu so temelj položili vneti pevec ilirski, divni Stanko in njegovi drugovi, Miklošič, Muršec, Macun, Trstenjak itd., ni prenehalo, temveč se je krepilo od leta do leta. Jedva so začeli prosteje dihati avstrijski narodje, stopila so na dan kakor i na Dunaji, takisto tudi v stolnem mestu štirskem slovanska društva. Saj so pa tudi tá društva le odgovarjala neki nam vsem urojeni srčni potrebi. Kje je domačih društev bolj treba, nego v tujini? Kje so večje važnosti, nego mej vseučiliščniki, ki pridejo prej ali slej kot učitelji in buditelji naroda nazaj v domovino? Kakoršnega duha se na vseučilišči navzamejo, v takem duhu bodo pozneje delovali; zakaj leta na visokih šolah so uprav tista doba, v kateri dobí mladeničev značaj, mladeničevo mišljenje svojo stalnost. Zraven pa tudi ni pozabiti, kakó rad sliši vsakdo slovensko besedo, domače petje, kako rad je vsakdo v prijateljski družbi. In kam naj se obrne novodošel slovenski dijak, vzlasti ako nima „darov potrebnih Pluta“?

Vsakdo, ki le nekoliko pozná zgodovino naše najbližnje preteklosti, mora pritrditi, da je ideja, katero je sprožil Ljudjevit ilirski, našla najglasnejši odmev v slovenskem in sploh slovanskem dijaštvu. Umevno je torej, da so od kraja vsa društva, ki so se ustanovila

drugo za drugim, bila osnovana na vseslovanski podlagi. Tako „Sloga“, „Vendija“, „Sokol“, „Slovanska Beseda“. A nemila usoda ni jim odmerila dolzega obstanka. V kratkem teku let so morala zopet prenehati nekoliko radi neugodnih razmer, nekoliko radi nezdravih tal, na katerih so bila ustanovljena. Celó „Slovanskemu pevskemu društvu“, ki se je najdalje časa vzdržavalo, končno niso prizanesle te neugodne razmere. Ni čudo torej, da je pred blizu dvajsetimi leti malone upešala žilavost slovenskih dijakov v očigled malim uspehom tolicege dolzega truda. A ljubezen do domovine, skrb za napredek narodov, osobito pa tožna misel, da bi v istini zopet utegnili zaspati narodno življenje mej slovenskimi dijaki, ki se je vzbudilo s tolikim naporom, napotilo je naše prednike, ustanoviti novo društvo, katero bi bilo pravo književno in zabavno središče slovenskih akademikov. Temu društvu so podelili ponosno imé „Triglav“, imé neme priče stoletnega bridkega zatiranja naše domovine, kateremu so se na sinjih vrhovih po mnenji naših pradedov zbirali stari bogovi ter sklepali o usodi slovenski. In to društvo se je vedno lepše razvijalo in sedaj cvetè v najlepši pomladi. Trdno, neupogljivo stoji navzlic vsem nevarnostim, kakor kljubuje veličastni orják „Triglav“ v sredini naše mile očevine tisočletja ponosnoburnim viharjem.

Kakó se je osnovalo „literarno in zabavno društvo Triglav“, posnamemo lahko, kolikor se dá, doslovno iz njegovega zapisnika. Prvi list slóve tako-le:

„Sedé 31. oktobra 1875 v kavarni ‚ob botanskem vrti‘ pogo-
varjali smo se: Juvanec, Kovač, Ljutman, Novak, Omahen, Rutar,
„Sket in Sinkovič o društvih. Gledé na to, da Srbi in Hrvatje uže
„snujó svoji društvu, sklenili smo tudi mi Slovenci društvo osno-
vati, v katerem bi nam bilo možno se mej seboj spoznavati in
„tudi razveseljevati. Zakaj prejšnje naše društvo ‚Sloga‘ nam je bilo
„razpuščeno. Ali ker smo se baš v vseslovanskem društvu ‚Sloga‘
„izučili, da tako vseslovansko društvo ne doseže svojega namena
„(. . . ‚Slogo‘ smo zastopali sami Slovenci . . .), sklenili smo osno-
vati društvo čisto za Slovence . . . In poučeni tudi po ‚Slogi‘, da
„samo znanstveno ali slovstveno društvo nikakor ne izpolnjuje svo-
jega smotra, temveč da ta društveni značaj članove vedno le manjša
„in odvräča, mislili smo samo zabavno društvo osnovati. Dolgo
„smo se pogajali o tem, ali naj damo društvu čisto zabavni značaj
„ali tudi slovstveni. Sklenilo se je oboje združiti, da bi ne bilo
„društvo tako, kakor kaka ‚Burschenschaft‘ . . . Končno so bila
„pravila skovana, trebalo je le še novorojeno dete s pravim imenom

„imenovati. Predlogov je bilo mnogo . . . . Na zadnje sme se vsi „zjediniti za ime „Triglav““.

Nedolgo potem dne 6. novembra 1875 so ustanovili slovenski dijaki svoje društvo, kateremu je c. kr. namestništvo tudi kmalu potrdilo pravila. Dne 15. decembra 1875 je bil prvi občni zbor, v katerem se je za prvega predsednika izvolil g. Vatroslav Klemenčič, sedanji vseučiliščni profesor v Gradci.

Predniki naši so usadili nežno cvetico, kateri pa je bila najboljša podlaga isti jezik in slično mišljenje, a mladeniška navdušenost društvenikov oni dobrodejni solnčni žarki, ki krepijo in pospešujejo njeno rast. Ves razvitek „Triglava“ jasno priča, kak trden temelj so mu položili njegovi ustanovniki.

Iz skromnih početkov naraščalo je društvo naše od leta do leta, širilo se je od tečaja do tečaja. — Od kraja ni imelo nikakoršnega imetja, kajpada tudi svoje sobe ne. Toda uže 6. februarja 1876 poročal je predsednik zboru veselo vest, da prepusté bivši članovi razpuščenega društva „Vendije“ svojo knjižnico „Triglavu“ v dar.

Jeden mesec pozneje se je rodila misel, naj bi se ustvarilo čitalno društvo, ker je „Slovanska beseda“ uže pojemala. Marljivo so se „Triglavani“ poprijeli te namere, a za čitalnico še tedaj ni bilo ugodnega časa.

Leta 1880. je moralo nehati tudi podjetno „Slovansko pevsko društvo“, ki je lepo vrsto let delovalo s tako dobrim uspehom. Dedič mu je bil „Triglav“; njemu je pripadlo imetje pevskega društva a zajedno je s tem večjim navdušenjem nastopil kot gojitelj slovenske pesmi ter si takoj ustanovil pevski oddelek. Zapisnik malone na vsaki strani jako pohvalno omenja pevce „Triglavane“. In po vsej pravici! Njih glasovi oživljajo naša zborovanja, ogrevajo naša srca. Poslušajóč jih pozabljamó, da smo v tujini, da smo po mnenji nekaterih gospodov neljubi gostje, presadimo se v domače kraje, kjer se pod košato lipo ubrani glasovi razlegajo v večerni hlad.

Ker je društvo še vedno bilo brez stalnega domovja in vzlasti za petje trebalo pripravne sobe, pozdravilo je s tem večjo radostjo „Slovansko čitalnico“ ustanovljeno 1882. leta. Ž njo skupno si je „Triglav“ omislil primerne prostore, za katere je dolagal mesečno svoto. Do leta 1888 sta tako skupno živeli te dve slovenski društvi, a v omenjenem leti morala je tudi „Slovanska čitalnica“ prenehati radi neugodnih gmotnih razmer. Sedaj je bil „Triglav“ primoran na svoje troške vzdrževati društveno sobano. Prevzel je po sklepu zadnjega občnega zbora „Slovanske čitalnice“ podarjeno mu

pohištvo ter si osnoval svojo stalno čitalnico, katero ima še sedaj. Le-tá je vsakdanje zbirališče „Triglavanov“, ki imajo ondu na rabo raznovrstne časopise politične in književne vsebine. Najlepši kràs čitalnice pa je gotovo knjižnica, ki je za naše razmere zeló bogata ter prav ugledno urejena.

Od leta do leta se je širil delokrog „Triglava“ in sedaj je društvo pravo ognjišče slovenskih dijakov, sredotočje našega življenja in gibanja. No moremo si misliti zavednega slovenskega velikošolca, ki ni „Triglavan“. Samozavestno se „Triglav“ lahko stavlja v vrsto z vsacim akad. društvom v Gradci; pogumno in odločno (to je dokazal tudi s svojo krvjo!) se ravna po geslu v leti 1877 si izbranem :

„Biti slovenske krvi bodi Slovencu ponos“.

Napredek „Triglava“ potrjuje tudi blagajnikov zapisnik. Mesečnina, ki je spočetka iznašala le 10 novcev, se je morala v teku časa povišati na 70 novcev, dá, celó na 1 gld. A navzlic temu društvo naše ne bi vzmoglo vseh čiharnih troškov, ki jih povzročajo vzdržavanje sobane in razne druge potrebščine, da mu niso priskočili v pomoč plemeniti dobrotniki. Presrčna hvala vsem onim slovenskim rodoljubom, ki nam leto za letom poklanjajo gmotne podpore

Od kraja naše društvo ni imelo nikacega oficijelnega znamenja. Ker so se pa želje „Triglavanov“ v tem strinjale, določilo se je uže pri zborovanji dne 3. novembra 1877.: „Društveno znamenje je rdeče-modro-bel trak, kateri imajo udje nositi vselej, kadar nastopi „Triglav“ in corpore; ináče je noša svobodna“. — Pozneje se je sklenilo, da mora biti z zlatimi črkami na traku napisano: „Triglav“. In takšen je še sedaj društveni trak. — Drugo zunanje znamenje pa bode po predruagačenih društvenih pravilih — zastava, krasni dar našega rodoljubnega ženstva.

Kakó pa je „Triglav“ izpolnjeval svoja smotra, biti literarno a zajedno zabavno društvo?

Oglejmo si naprej literarno delovanje!

Mnogo so delovali „Triglavani“ v tem smislu. Na tem polji moramo omenjati slavnostne govore o raznih svečanostih in mnogo navdušenih govorov o drugih prilikah, posebno vzpodbujajoče nagovore vrlih prvosednikov, nadalje nebrojne deklamacije, najbolj pa predavanja posamnih udov v društvenih zborovanjih. Tu so se vadili društveniki pravilnemu in lepemu jeziku, dobremu govoru in si lepšali marsikatero društveno uro z duševnim užitkom. V tem se je javljala prava marljivost „Triglavanov“. Saj so pa tudi prvosed-

niki vedno povdarjali važnost in potrebo predavanja in vedno vzpodbujali društvenike, naj se mnogobrojno oglašajo za to.

Obdelavali so „Triglavani“ skoraj vsa polja človeške vede: predmete naravoslovne, osobito gg. tehniki, filozofične, pedagogične, jezikoslovne, leposlovne itd.; celo ženskim razmeram so posvetili več predavanj. Gorečnost k slovstvenemu delovanju bila je celo tolika, da se je mnogokrat zahtevalo, naj bi bil vsak ud iz prva uže primoran ob določenem časi predavati mej tem ko so pravila le v obče zahtevala predavanja pri vsakem zborovanju.

Vsakemu predavanju sledeče ocene so še poviševale živahnost literarnega delovanja.

Ni nam mogoče tukaj naštetih vseh predavanj, zakaj naštetih bi jih morali celo stotino. Omenimo samo najbolj pohvalno zabeležene spise osobito iz prvega časa, torej spise sedaj že znanih slovenskih narodnjakov. Najprvi je čital g. Rutar, ustanovnik „o stanji ženske pri raznih narodih in v raznih časih“; isti tudi „o Levstiku v slovstvu“. G. Veršec je govoril „o narodno-gospodarskih sistemih“, g. Esih je čital: „Kulturno historična črtica o Carigradu“, g. Lassbacher: „Zakon ohranitve žive moči“, g. Kuder: „O narodnem slovenskem pesništvu“, g. Jurtela: „Nekoliko črtic iz socijalnega življenja 13, 14 in 15 stoletja“, g. Pichler: „Nekoliko dodatkov iz kulturne zgodovine starih Slovanov“, g. Fermur: „Celjski grofi“.

G. Pintar čital je: O gazeli, „komedija pri Grkih in Rimljanih“ in mej drugim tudi 3 speve Goethejevega umotvora „Herman in Dorothea“ v prevodu. Naj navedemo tudi gosp. Zbašnika dve noveli: „Večni potnik“ in pa „Mirko“. Tudi gg. Gabron in Košan se mnogokrat navajata kot marljiva predavatelja, prvi je predaval mej drugim: „O pričetku slovanske književnosti“, „Slovani od početka do razdeljenja v razna plemena“, drugi pa: „Kuga v narodnih slovanskih pripovedkah“, „Kulturno zgodovinske črtice iz zadnjega desetletja poljske samostojnosti“. G. Kolarič je čital razpravo „O ustavi starih Slovanov“, g. Šustaršič mej drugim: „O narkotičnih snoveh“, gosp. Požar mej raznimi predavanji pedagogični poskus: „Slovenski učni predmet v srednjih šolah“, g. Bežek: „O ženstvu in slovenstvu“. Dalje je predaval g. Fon: „Zasluge duhovstva za slovensko slovstvo“, g. Vrstovšek: „O krožnem teku elementarnih tvarin“, gosp. Košir: „O našem ženstvu glede na narodni razvitek“, g. Krisper: „Kmečke razmere v srednjem veku“. Gosp. Bezjak je posebno o „Simona Jenka poezijah“ čital z obćim priznavanjem. Pozneje si je pridobil burno odobravanje spis gosp. Bogomila Kreka: „O slovanskih

predavanjih na graškem vseučilišči“. Večkrat se je nadalje oglasil g. Gestrin, znan kot pesnik po leposlovnih slovenskih časopisih ter čital katero svojih pesnij. Zadnja leta pa se moremo posebno ponašati z g. Rakež-em. Njegov šaljiv spis: „O srci“ pokazal ga nam je dobrega humorista, spis: „O hipnotizmu“ vrlega strokovnjaka. Zadnji spis, kakor tudi poznejši: „Nekaj o novem svetovnem jeziku“, sta se objavila v „Zvonu“. Poučno zdravniško je bilo predavanje: „Mati ob postelji svojega otroka“. Kakega veseljaka bode morda tudi zanimalo slišati, da je „Triglavan“ g. Mukolovecki spisal po društvu založene „Križevačke statute“, slovenski zakonik za veselo a neredno pivsko društvo.

Umestno je, da imenujemo kar tukaj nadepolnega skladatelja, sedanjega uda „Triglavoega“, g. stud. med. Antona Schwab-a, ki je podal svojemu društvu uže marsikatero lepo skladbo.

Pa ne samó „utile“, tudi „dulce“ ti je podajalo in še podaja društvo „Triglav“ v obilni meri. Vsako njegovo zborovanje ima po oficijelnem delu zabavni del, in težko je reči, kateri njiju je živahnejši. Potem prireja društvo vsako leto uže od početka svojega slavnosti pesniku — starosti Val. Vodniku in pesniku — prvaku Fr. Prešernu, mnogokrat pa tudi o drugih prilikah. Nekatero teh slavnostij smejo se celo jako sijajne imenovati. To je bilo možno le po vzorni požrtvovalnosti „Triglavanov“. Pri vseh teh slavnostih se glasi lepo slovensko petje; dolgo so se mogli „Triglavani“ ponašati celo s svojimi umetniki na glasovirji, na goslih in citrah. Nekaj časa so imeli celo svoj orhester. Podpirali so njih pa po prijaznem sodelovanji tudi drugi Slovenci kakor brata skladateja drja. Ipavca ali osebno ali pa po skladbah „Triglavu“ poklonjenih; s posebnim povdarkom naglaša zapisnik tudi „marljivo“ pisateljico slovensko Pavlino Pajkovo in gospico Kiebacher-jevo, sedanjo gospo Lendovškovo, kateri ste mnogokrat po svojih deklamacijah in krasnem petji veliko doprinesle k izvrstnemu prospehu naših slavnostij

Pri mnogih slavnostih so tudi sodelovali drugi slovanski pevci n. pr. „Slovansko pevsko društvo“, društvo „Hrvatska“, vzlasti pa dobro izurjeni hrvatski tamburaški zbor.

Najsijajneje se je gotovo obhajala desetletnica „Triglava“ i po krasnem vzporedu i po ogromni udeležbi. Navzočih je bilo nad 700 osob. Kakor uže prej pri velikih slavnostih, se je tudi tačas najela vojaška godba, katero je vodil češki skladatelj g. Horny.

Takisto nam je povdarjati slavnost, ki jo je „Triglav“ priredil v proslavo sreberne poroke Nj. Veličanstva. — Svoje avstrijsko ro-

doljubje je naše društvo tudi pokazalo o priliki cesarjevičeve poroke. Takrat je deputacija „Triglavanov“ poklanjala čestitko in udanost Nj. Visokosti po c. kr. namestništvu, katero je potem društvu izročilo Najvišjo zahvalo.

V zvezi z bratskima društvoma „Hrvatska“ in „Srbadija“ je „Triglav“ slovesno obhajal tisočletnico slovanskega obreda — Večkrat je priredil tudi slovesne večere v čast zaslužnim našim poslancem. Častitljivi branitelji naših narodnih pravic ne zamudé nijedne prilike, da nas ne počasté s svojim pohodom ter da izveščajo domá, da bivajo v Gradci mladi Slovenci, oduševljeni za svoj narod in lepo svojo domovino. Vsem nam so še v živem spominu njih lepi nagovori v slovesnem zborovanji, katero je naše društvo dne 11. novembra preteklega leta priredilo v čast svojega uda, doktorja sub auspiciis Imperatoris, g. Vladimira Žitka.

Omeniti nam je tudi slovanski komerz dne 7. decembra 1888. pri katerem so bile zastopane vse slovanske narodnosti. „Triglav“ ni samo polnoštevilno prisostvoval tej svečanosti, nego sodeloval je tudi vzlasti pri velikem pevskem zboru, ki je nastopil o tej priliki. Iz njega sredine izbral se je tudi komerzu predsednik.

„Triglav“ se je udeležil malone vseh znamenitih slavnostij, plirejenih na slovenski zemlji. Leta 1880. poslal je deputacijo v Cеровec, da pozdravi hvaležne čestilce Vrazove, takisto je bil zastopan pri Einspielerjevi in Trstenjakovi petdesetletnici, pri petindvajsetletnici „Ljubljanskega Sokola“ in pri slovesnem odkritji Levstikovega spomenika v Velikih Laščah.

Ko nam je nemila smrt prerano vzela odličnega pripovedovalca J. Jurčiča, položil je „Triglav“ venec na njegovo rakev ter nabral blizu 36 gld. za njegov spomenik. Izpolnil je bridko domoljubno dolžnost, ko je ovenčal krsto probuditelja Bleiweisa, zagovornika Slovencev Hermana, genijalnega Levstika in neustrašenih boriteljev Božidara, Raiča in Andreja Einspielerja. Pri Trstenjakovem pogrebu je bil zastopan po svojem predsedniku.

Posébné važnosti za naše društvo so skupni izleti. Prvi izlet priredil je „Triglav“ v zvezi z dunajsko „Slovenijo“ v Mürzzuschlag (16. majnika 1880). Te lepe slavnosti se z radostjo spominja naš častni člañ g. prof. Stritar v svojih spisih. — Dve leti pozneje udeležilo se je naše društvo slovesnega otvorjenja „Narodnega doma“ v Ptuji. O binkoštnih praznikih leta 1886. je „Triglav“ skupno z „Hrvatsko“ zopet izletel v Ptuj, l. 1888. v sv. Lovrenc v Puščavi in lansko leto v Ormož.

Preobširno bi bilo natančno popisovati te izlete. Samo toliko povejmo, da so nas v vsacem kraji presrčno, dá, sijajno vzprejeli tamkajšnji narodnjaki. Od blizu in od daleč so se sešli slovenski rodoljubi, čvrsti možaki in častitljivi starčki. Veseli so bili videč, da nje in mladino po letih toli različno vender združuje isto mišljenje. Po njih vzgledu in svetu pa smo si mi dijaki utrjevali svoje nade, svoje nazore. — A okoli cele družbe razlivala so milobo in veselje blage slovenske gospe in dične njih hčerke. Dogodki so bili pri različnih izletih tù in tàt drugi, a čutilo se je povsodi jednako in čutstva se ne dadó popisati po suhoparnem sestavljalci zgodovine. „Triglavani“ se bodo vedno spominjali teh izletov in osvedočeni smo, da tudi rodoljubne Slovenke in Slovenci še niso do cela pozabili prijetnih a žal! prekratkih uric skupnega veselja.

Da je „Triglavu“ tudi dejansko domoljubje resna briga, pokazal je s tem, da je l. 1886. ustanovil „akad. podružnico sv. Cirila in Metoda“. — Ona je jedna prvih v sedaj tako mnogobrojni vrsti svojih sestic ter sedaj uže četrto leto uspešno služi svojemu vzvišenemu smotru. — L. 1885. osnovali so „Triglavani“ „ferijalno društvo“ imajoče namen, da bi dijaki tudi v počitnicah gojili družno življenje ter stopili v tem ožjo zvezo z narodom samim — a skalila se nam je sreča, predno smo jo videli; c. kr. namestništvo nam je zavrnilo pravila.

Dne 8. in 9. septembra 1887. priredila sta „Triglav“ in „Slovenija“ dijaški shod v Ljubljani, ki se je prav sijajno obnesel.

Z bratskima društvoma „Hrvatska“ in „Stražilovo“, kakor tudi z ostalimi Slovani živí „Triglav“ v najlepši bratski zlogi. Ko se je ustanovilo vseslovansko društvo „Slavija“ v Gradci, bili so „Triglavani“ njegovi najzvestejši udje. Žal! usoda ni mu bila mila. Policija je je razpustila po jedva dveletnem obstanku.

Uže iz teh kratkih vrstic je razvidno, da je „Triglav“ vedno krepko zastopal slovensko idejo ter po svojih skromnih močeh deloval v naroda našega korist. Da se je pa naše društvo tako lepo razcvitalo in se od dne do dne krasneje razvija, o tem gre brez dvojbe največja zasluga prvemu častnemu članu njegovemu, g. prof. dr. Gregorju Kreku. On je pravi oče slovenskih dijakov v Gradci. Njegova ognjena beseda je vzpodbujala „Triglavane“ na daljnje delovanje, njegovi dobri in domoljubni nasveti so vedno odvrnili pogubonosne oblake, ki so se marsikaterikrat zbirali nad našim krasnim poslopjem. Dal Bog, da delujemo tudi zanaprej po njegovem vzgledu!

Naš „Triglav“ zvrši v kratkem 15. leto svojega obstanka. Mnogo je doživel v tej dobi, mnogo blagodejnega in sadonosnega je porodil in vzgojil. Ne more se sicer ponašati s sijajnimi zunanjimi uspehi; gojenje domoljubja, ved in umetnosti, bratske ljubezni in slovanske vzajemnosti — to je njegova preprosta zgodovina. A smelo trdimo, da sme ž njo biti zadovoljen. — Imenik dosedanjih udov kaže, da je društvo naše štelo v svojih vrstah lepo število naših najboljših mož, ki sedaj „svetó služijo domovini sveti“ kot branitelji stare pravde naše, kot nositelji naše narodne prosvete. Završujemo z besedami pesnika Gregorčiča ter kličemo „Triglavu“ :

„Kot gorâ velikán,
Po katerem je zván,
Naj krepko stoji,
Skrbnó naj gojí,
Vzgoji naj še mnogo nam četo,
Za narod naš ljubljeni vneto“.

Izkaz o knjižnici in čitalnici.

Društvena knjižnica.

Skromno skladišče knjig, ki jih je društvo „Triglav“ podedovalo po preminoli „Vendiji“, bil je temelj naši sedaj tako ugledni in za naše razmere toli obširni knjižnici. Kako lepo je napredovala, kako se je razširila v teku petnajstih let! Od „slov. pevskega društva“ prevzela je leta 1880 jako bogat zaklad muzikalij, a ko je leta 1888 prenehala „Slovenska čitalnica, prepustila je tudi ona svojo zbirko knjig našemu društvu. Takisto so ji plemeniti dobrotniki leto za letom poklanjali knjig, često v obilem številu. Osebito moramo zahvaljati v tem oziru: Slavni dobrotvoriteljni komitet v St. Peterburgu, g. prof. Luisa Leger-a v Parizu, slavno Matico Hrvatsko v Zagrebu, g. prof. Žitka in mnogo drugih slovenskih rodoljubov in prijateljev našemu društvu. No dobršno tretjino knjig vzlasti slovenskih omislilo si je društvo na svoje troške.

Toda še pred petimi leti je bila knjižnica zelo zanemarjena; knjige bile so večinoma nevezane ter so ležale v tesnih, jako nedostatnih prostorih. A zdaj so se društveniki jeli resno pečati ž njo; knjižnica se je praktično in ugledno znova uredila, samo za vezanje knjig se je v zadnih letih izdalo nad 200 gld. Zdaj so knjige razpredeljene v treh prostornih omarah

A. Vezane knjige:

Slovenskih	285
Hrvatskih in srbskih	117
Českich	44
Ruskich	25
Poljskich	11
Nemških	286
Francoskich	29
Italijanskich	6
	803

B. Nevezane knjige:

Slovenskih	42
Hrvatskih	28
Ruskich	59
Francoskich in italijanskich	22

C. Muzikalije:

256 številčk.

Vkup torej 954 knjig in 256 muzikalij.

Društvena čitalnica.

(Am Fusse des Schlossberges Nr. 1. I. nadstropje.)

Društvenikom so nastopni časopisi na razpolago:

Brus.	Popotnik.
Časopis českeho študentstva.	Slovanski Svet.
Dolenjske Novice.	Slovenec.
Domoljub.	Slovenski Narod.
Dom in Svet.	Slovenski Pravnik.
Edinost.	Stara Soča.
Gerichtszeitung.	Südsteierische Post.
Kärntner Volksblatt.	Učiteljski tovariš.
Ljubljanski Zvon.	Vaterland.
Mir.	Vienac.
Nova Soča.	Vrtec.
Obzor.	Wiener medic. Zeitung.
Politik.	

Na „Časopis česk. študentstva“ smo naročeni za celo, na „Politik“ za 75 0/0, na „Obzor“, „Vienac“, „Wiener medic. Zeitung“ za 50 0/0. Vsi drugi listi nam dohajajo brezplačno. Presrčna hvala vsem dotičnim slavnim uredništvom!

Imenik

vseh bivših in sedanjih udov „Triglava“.

A. Častni udje.

1. **Krek Gregor**, dr. phil., redni vseučil. profesor slavistike v Gradci, itd. itd., izvoljen gledé na „znamenite zasluge za znanost slovensko in posebno za graške slovenske dijake“ v občnem zborovanji dne 13. prosinca 1883.
2. **Miklošič Fran Xaver**, vitez, Ekscelenca, dr. jur. et phil., tajni svetnik, član gosp. zbornice, izsluž. vseuč. profesor na Dunaji, itd. itd., izvoljen „v proslavo njega sedemdesetletnice“ dne 26. vel. trav. 1883.
3. **Gregorčič Simon**, vikar na Gradišči, pesnik slovenski, izvoljen v občnem zborovanji dne 25. mal. trav. 1885.
4. **Stritar Josip**, c. kr. gimn. profesor na Dunaji, pesnik i pisatelj slov., izvoljen dne 29. vel. trav. 1886.
5. **Einspieler Andrej**, monsignore, c. kr. prof. na veliki realki v Celovci itd., izvoljen gledé na „njega petdesetletno delovanje za probujenje narodnosti v tužni Koroški“ dne 12. sušca 1887. † dne 16. prosinca 1888.
6. **Strossmayer Josip Juraj**, Ekscelenca, dr. theol. et phil., vladika sremski in vrhbosenski, c. kr. tajni svetnik, itd. itd. izvoljen kot „slavni apóstol jugoslovanske vzajemnosti“ dne 11. svečana 1888.
7. **Gorup Josip**, veletržec in deželni poslanec v Reki, izvoljen kot „slovenski dobrotnik“ dne 16. prosinca 1889

B. Ustanovniki.

1. **Juvanec Ivan**, beležn. koncipijent v Ljubljani.
2. **Kovač Josip**, c. kr. sodn. pristav v Rudolfovem.
3. **Ljutman Božidar**, dr. theol., župnik v Gorjah na Koroškem.
4. **Novak Bogoslav**, (predsedoval 1877), c. kr. okr. sodnik v Kostanjevici.
5. **Omahen Fran**, tehnik v Jetri, † 1881
6. **Rutar Simon**, c. kr. velike realke profesor v Ljubljani.
7. **Sket Radoslav**, dr. phil., c. kr. gimn. profesor v Celovci.
8. **Sinkovič Davorin**, c. kr. meščanski učitelj v Trstu.

C. Redni udje.

I. društveno leto (1875—1876) vstopivši udje.

1. **Klemenčič Vatroslav** (prvi predsed. 1875—1876), dr. phil., vseuč. profesor v Gradci.
2. **Anžur Janko**, stud. phil., † 1886 v Gradci.
3. **Bedjanič Davorin**, (predsed. l. 1879), c. kr. gimn. prof. v Sarajevu.
4. **Bratkovič Kasimir**, c. kr. beležnik v Trebnjem.
5. **Brunet Fran**, (stud. phil.), privatni učitelj v Ljubljani.

6. Einspieler Tomaž, tajnik okrožnega sodišča v Rudolfovem.
7. Esih Davorin, c. kr. sodn. pristav v Dolnji-Tuzli.
8. Holobar Jos., dr. jur., odv. kandidat, † 1884 v Arku na Tirolskem.
9. Jančič Janko, (stud. jur.)?
10. Jeraj Fran, gimn. učitelj v Ljubljani.
11. Jurtela Fran, (predsed l. 1877—1878 in 1878—1879), dr. jur., odvetnik in deželni poslanec v Ptui.
12. Juvanec Ivan, beležn. kandidat v Ljubljani.
13. Kaš Vatroslav, prof. in pristav na akademiji v Přebramu.
14. Kobal Bogdan, c. kr. sodn. pristav na Krškem.
15. Kocbek Davorin, c. kr. beležnik v Mahrenbergu.
16. Kocijančič Jos., stud. jur., slov. skladatelj † 1877 v Kanalu.
17. Kokalj Matija, (stud. phil.), brzojavni uradnik v Ljubljani.
18. Kolarič Matija, (stud. phil.), učitelj pri sv. Marjeti niže Ptuja.
19. Komotar Anton, c. kr. beležnik na Vrhniki.
20. Kosi Anton, c. kr. gimn. profesor v Celji.
21. Košar Josip, odv. kandidat v Kranji.
22. Kovač Josip, c. kr. pristav v Rudolfovem.
23. Križaj Fran, tehnik in veleposest. pri sv. Petru na Notranjskem.
24. Kuralt Fran, tehnik in veleposest. v Semiči † 1888.
25. Krsnik Jos., (preds. 1876), dr. med., c. kr. okr. zdravnik v Krškem.
26. Lavrenčič Ivan, odv. koncipijent v Postojni † 1886.
27. Lendovšek Josip, c. kr. gimn. profesor v Beljaku.
29. Ljutman Božidar, (stud. phil.), dr. theol., župnik v Gorjah na Koroškem.
30. Močnik Fran, (stud. jur.)?
31. Mušič Fran, (stud. ing.), c. kr. ženijski častnik.
32. Novak Bogoslav, (preds. 1877), c. kr. okr. sodnik v Kostanjevici.
33. Omahen Fran, tehnik v Jetri † 1881.
34. Pavlin Alfonz, gimn. učitelj v Ljubljani.
35. Pihler Josip, dr. med. v Ljubljani † 1880.
36. Pihler Josip, gimn. učitelj v Ljubljani † 1890.
37. Perušek Rajko, c. kr. gimn. profesor v Rudolfovem.
38. Rondl Božidar, stud. phil. † 1876.
39. Rutar Simon, c. kr. velike realke profesor v Ljubljani.
40. Scheinigg Janez, c. kr. gimn. profesor v Celovci.
41. Sinkovič Davorin, (stud. phil.), c. kr. meščanski učitelj v Trstu.
42. Šavnik Edvard, dr. med. v Kranji.
43. Šetinc Josip, odv. koncipijent v Brežicah.
44. Sket Radoslav, dr. phil., c. kr. gimn. prof. v Celovci.
45. Šmirmaul Matija, dr. med. v Brežicah.
46. Vedernjak Fran, c. kr. sodn. pristav v Ljutomeru.
47. Venger Dragotin, c. kr. okr. sodnik v St. Lenartu.
48. Veršec Fran, (preds. 1876—1877), c. kr. beležnik v Sevnici.
49. Zorec Janko, stud. jur., drž. uradnik v Bosni.
50. Zakrajšček Ivan, c. kr. gimn. profesor v Celji † 1880.
51. Zupanc Fran, (stud. jur.)?
52. Žebzinger Fran, c. kr. gimn. profesor v Ptui.

II. leto (1876—1877) novo vstopivši udje.

1. Brežnik Fran, c. kr. gimn. profesor v Rudolfovem.
2. Cajnkar Tomaž, c. kr. sodn. pristav v Laškem trgu.
3. Cezafura Henrik, c. kr. okr. sodnik v Komnu na Krasu.
4. Fermevec Davorin, stud. juris. † 1878.
5. Hafner Matija, stud. med. † 1878.
6. Jager Edvard, inženir ?
7. Jerovšek Fran, gimn. učitelj v Mariboru.
8. Jezovšek Miha, beležn. koncipijent v Celji.
9. Kovač Josip, c. kr. sodn. pristav v Rudolfovem.
10. Kranjc Vekoslav, beležn. koncipijent v Ormoži.
11. Kuder Josip, dr. jur., c. kr. sodn. pristav v Sevnici.
12. Lasbacher Josip, dr. phil., jezuit † 1889.
13. Milauc Josip, tehnik ?
14. Milher Gregor, c. kr. sodn. pristav † 1879.
15. Novak Gustav, c. kr. gimn. profesor v Novem Bydzowu.
16. Rojnik Štefan, uradnik pri c. kr. namestnji v Gradci.
17. Rotner Josip, c. kr. sodn. pristav v Šmarji pri Jelšah.
18. Sok Lovro, dr. med., v Vinici na Hrvatskem † 1889.
19. Travner Davorin, dr. jur., c. kr. sodn. pristav v Ljubljani.

III. društveno leto (1877—1878) novo vstopivši udje.

1. Belec Dragotin, gimn. učitelj na Dunaji † 1885.
2. Bezenšek Matej, absol. jur. † 1882 v Podsredi.
3. Brumen Anton, c. kr. sodn. pristav v Slov. Bistrici.
4. Dobrin Rudolf, stud. phil. et theol. ?
5. Fajdiga Ignacij, c. kr. gimn. profesor v Rudolfovem.
6. Fistrovec Josip, učitelj na krčevina-bitersberški šoli v Mariboru.
7. Gregorič Anton, zastopnik banke Slavije v Ptuj.
8. Kranjc Ferdo, stud. jur. † 1880 v Središči.
9. Lederhas Ludovik, gimn. učitelj v Ljubljani.
10. Pehani Ign. (preds. 1881—1882) kemik na Petrovi gori v Slavoniji.
11. Pintar Svitoslav (preds. 1880—1881) gimn. učitelj v Ljubljani.
12. Pokorn Vatroslav, gimn. učitelj v Trstu.
13. Rudolf Janko, dr. jur., odvetnik v Konjicah.
14. Seidl Ferdo, c. kr. profesor na realki v Gorici.
15. Sevšak Fran, (stud. phil.), duhovnik, † 1888 v Črni na Koroškem.
16. Šega Dragotin, gimn. učitelj v Rudolfovem.
17. Valpotič Matej, (stud. phil.), učitelj v Lipoglavu.
18. Zbašnik Fran, dr. jur., c. kr. okr. komisar v Kamniku.

IV. društveno leto (1878—1879) novo vstopivši udje.

1. Arh Ivan, (stud. tech.), gozdarski pristav pri „Familienfondsgüter“ na Moravskem.
2. Gabron Anton, (stud. phil.), župn. oskrbnik v Črni na Koroškem.
3. Kapun Alfonz, c. kr. sodn. pristav na Vrhniki.
4. Klasinc Janez, dr. jur., odv. koncipijent v Gradci.
5. Kožec Josip, (stud. tech.) ?

6. Kotzmuth Julij, dr. med. v Postojni.
7. Krisper Valentin, dr. jur., odv. kandidat v Ljubljani.
8. Krmek Filip, c. kr. sodn. pristav v Konjicah.
9. Kronvogel Josip, c. kr. sodn. pristav pri St. Lenartu.
10. Košan Janko, c. kr. gimn. profesor v Mariboru.
11. Laurenčič Alojzij, (stud. jur.), gozdarski uradnik v Doboju.
12. Sitter Josip, c. kr. sodn. pristav v Mahrenbergu.
13. Stanič Josip, beležn. koncipijent v Brežicah.
14. Šusteršič Ferdo, inženir v Ameriki.
15. Vesel Josip, (tehnik), učitelj na c. kr. obrtni šoli v Ljubljani.

V. društveno leto (1879—1880) novo vstopivši udje.

1. Candolini Vladimir, tehnik v Fürstenfeldu.
2. Dečko Ivan, (preds. 1881—1882 in 1882—1883), dr. jur., odv. koncipijent v Celji.
3. Faleschini Gustav, inženir v Brežicah.
4. Kaisersberger J., dr. med. v Idriji.
5. Lapajne Štefan, c. kr. okr. komisar v Postojni.
6. Mayr Fran, (stud. jur.)?
7. Perko Fran, (stud. jur.), trgovec v Rudolfovem.
8. Pučko Oroslav, dr. jur., c. kr. beležnik v Krškem.
9. Rutar Matija, c. kr. sodn. pristav v Gorici.
10. Simončič Josip, stud. theol., † 1881 v Trnovi pri Ptuji.
11. Svoboda Veleslav, beležn. kandidat v Gornjem Gradu.
12. Tekavčič Ivan, c. kr. okr. komisar v Logatci.
13. Texter Ludovik, uradnik v Gradci.
14. Trbuhovič Božidar pl. Schlachtschwert, (preds. 1880—1881), † 1888.
15. Vidovič Josip, dr. med. v Gradci.
16. Vračko Oskar, pol. komisar v Zadru.

VI. društveno leto (1880—1881) novo vstopivši udje.

1. Doleneč Fran, (stud. jur.), c. kr. poštni oficijal v Gradci.
2. Flis Anton, odv. koncipijent na Vrhniki.
3. Fon Ivan, gimn. učitelj v Ljubljani.
4. Kesler Alojzij, c. kr. avskultant v Črnomlji.
5. Ploj Oton, c. kr. beležnik v Žužemberku.
6. Resman Ferdo, c. kr. poštni oficijal v Gradci.
7. Strauss Janez, c. kr. pristav v Bosni.
8. Strašek Fran, c. kr. beležnik v Ložah.
9. Trbuhovič Eugen pl. Schlachtschwert, c. kr. avskul. v Rudolfovem.
10. Virbnik Alojzij, gimn. učitelj v Ljubljani.
11. Vrstovšek Ivan, tehnik na Moravskem.
12. Žužek Anton, (stud. tech.), stavb. pristav v Kninu (Dalmacija).

VII. društveno leto (1881—1882) novo vstopivši udje.

1. Bezjak Janko, (preds. 1883—1884), dr. phil., gimn. učit. v Mariboru.
2. Bežek Viktor, gimn. učitelj v Ljubljani.
3. Božič Fran, dr. med., † 1890 v Podragi.
4. Georg Josip, odv. koncipijent v Celji.

5. Korbar Milko, beležn. kandidat v Mariboru.
6. Krsnik Anton, stud. jur., † 1883 na Brdu.
7. Mihalič Viljem, stud. jur. ?
8. Romih Tomaž, dr. phil., c. kr. profesor v Krškem.
9. Rosina Viktor, c. kr. beležnik v Kostanjevici.
10. Svet Janez, (stud. jur.) redovnik v Ptuj.
11. Šuta Fran, (preds. 1882—1883, 1884 in 1884—1885), c. kr. sodn. pristav v Sarajevu.

VIII. društveno leto (1882—1883) novo vstopivši udje.

1. Dominkuš Andrej, odv. koncipijent v Celju.
2. Globočnik Edvard, dr. med., okr. zdravnik v Cerkljah.
3. Homan Alojzij, dr. med. na Brdu.
4. Jurca Adolf, stud. jur. † 1884 v Ptuj.
5. Lenček Niko, c. kr. beležnik v Vel. Laščah.
6. Lodes Anton, tehnik ?
7. Macun Miloslav, stud. phil. † 1882.
8. Novak Fran, c. kr. sodn. pristav v Banjaluki.
9. Papež Milko, konceptni praktikant v Brežicah.
10. Vrus Josip, (stud. med.), bogoslovec v Ljubljani.
11. Wydriehiewicz Kazimir, (stud. jur.) ?
12. Žitek Vladimir, dr. jur., odv. kandidat v Ljubljani.
13. Žnidarič Lojze, odv. kandidat v Mariboru.

IX. društveno leto (1883—1884) novo vstopivši udje.

1. Čulk Vekoslav, odv. koncipijent v Gornjem Gradu.
2. Hoegelsberger Moricij, beležni koncipijent, † 1886 v Gradcu.
3. Kapus Alan, odv. koncipijent in posestnik v Ormoži.
4. Končan Adolf, (stud. jur.), praktikant pri finančnem ravnateljstvu v Mariboru.
5. Kopriva Ivan, dr. med., sekundarij v Ljubljani.
6. Košir Fran, (stud. jur.), kaplan ?
7. Neuberger Moricij, dr. med., vojaški zdravnik v Gradci.
8. Petelin Davorin, gimn. učitelj v Ljubljani.
9. Podgoršek Fran, (preds. 1887), c. kr. avskultant v Ljubljani.
10. Podobnik Fran, c. kr. avskultant v Rudolfovem.
11. Prevec Alojzij, (stud. jur.), železniški uradnik v Mödlingu.
12. Rogina Anton, (preds. 1884—1885, 1886 in 1886—1887) c. kr. avskultant v Rudolfovem.
13. Sever J., poštni assistent na Dunaji.
14. Toplak Jak., (preds. 1885—1886), dr. jur., c. kr. avskul. v Gradci.

X. društveno leto (1884—1885) novo vstopivši udje.

1. Braček Anton, odv. koncipijent v Gradci.
2. Defranceschi Peter, dr. med., sekundarij v Ljubljani.
3. Glaser Ivan, (preds. 1887—1888 in 1888), sodn. praktikant v Celji.
4. Grossmann Dragotin, odv. koncipijent v Rudolfovem.
5. Gustin Julij, dr. jur., beležn. koncipijent v Ljubljani.
6. Kraut Alojzij, dr. jur., sodn. praktikant v Celji.

7. Kokolj Ferdo, sodn. praktikant v Celji.
8. Mayer Fran, cand. jur. v Gradci.
9. Robnik Fran, cand. jur. na Smolniku.
10. Schiffrer Anton, dr. med., sekundarij v Ljubljani.
11. Vidmar J., profesorski kandidat v Ljubljani.
12. Horvat Janko, dr. jur., odv. koncipijent v Kamniku.

XI. društveno leto (1885—1886) novo vstopivši udje.

1. Arzenšek Fran, stud. jur., † 1888 v Oplotnicah.
2. Blaž Josip, stud. jur., † 1887 v Mozirji.
3. Bobek Janko, stud. med. v Gradci.
4. Cotman Dragotin, cand. jur. na Dunaji.
5. Hudovernik Janko, beležn. koncipijent v Kranjski gori.
6. Kraut Štefan, dr. jur., c. kr. avskultant v Rudolfovem.
7. Milsimer J., (stud. tech.), c. kr. poštni uradnik v Zagorji.
8. Ožek Josip, cand. jur. v Rimskih toplicah.
9. Rakež Josip, dr. med. v Gradci.
10. Repič Rudolf, stud. med. v Gradci.
11. Sajnkovič Fran, stud. jur., † 1888 v Središči.
12. Treiber Josip, stud. med. v Gradci.
13. Zakrajšček Dragotin, stud. med. na Dunaji.
14. Zupanc Fran, stud. jur. na Dunaji.

XII. društveno leto (1886—1887) novo vstopivši udje.

1. Čibej Janko, mag. pharm. v Ljubljani.
2. Eržen Janko, stud. med. v Gradci.
3. Gabrijelčič Dragotin, stud. jur., † 1887 v Gorici.
4. Gestrin Fran, (preds. 1886—1887), gimn. učitelj v Gorici.
5. Hubad Matevž, (stud. jur.), konservatorist na Dunaji.
6. Jamšek Janko, odv. koncipijent v Ljubljani.
7. Kapus Albin, cand. jur. v Celji.
8. Kartin Hugon, stud. jur. v Gradci.
9. Kotnik Josip, (preds. 1888 1889 in 1889—1890), stud. jur. v Gradci.
10. Krek Bogomil, stud. jur. v Gradci.
11. Lokar Artur, stud. jur., v Gradci.
12. Mračé Matija, stud. jur. v Celji.
13. Pikel Fran, stud. jur. v Gradci.
14. Pogačnik Josip, (stud. jur.), veleposestnik in trgovec v Podnartu.
15. Praunseis Alojzij, stud. med. v Pragi.
16. Premrov Ivan, stud. med. na Dunaji.
17. Seliškar Alojzij, stud. jur. v Gradci.
18. Štubelj Fran, stud. phil. † 1888 v Gradci.
19. Šuklje Hinko, stud. med. v Pragi.
20. Žitek Jaroslav, stud. med. v Gradci.
21. Žmavec Josip, stud. jur. v Gradci.
22. Župnek Fran, odv. koncipijent v Postojni.

XIII. društveno leto (1887—1888) novo vstopivši udje.

1. Domicelj Silvo, stud. jur. v Gradci.
2. Fon Josip (preds. 1889—1890), stud. jur. v Gradci.
3. Gorup Filip, stud. phil. na Dunaji.
4. Jenko Ivan, stud. med. v Gradci.
5. Klemenčič Fran, stud. jur. v Gradci.
6. Korun Valentin, stud. phil. v Gradci.
7. Poček Fran, dr. jur., sodn. praktikant v Gradci.
8. Schwab Anton, stud. med. v Gradci.
9. Slekovec Vekoslav, stud. med. v Gradci.
10. Virant Oroslav, stud. jur. v Gradcu.
11. Vrbnjak Matej, stud. jur. v Gradcu.
12. Žmavc Jakob, stud. phil. v Pragi.

XIV. društveno leto (1888—1889) novo vstopivši udje.

1. Dereani Emanuel, stud. med. v Gradci.
2. Gregorič Viktor, stud. med. v Gradci.
3. Konečnik Makso, stud. med. v Gradci.
4. Korošak Jernej, (stud. jur.), poštni uradnik v Beljaku.
5. Krančič Fran, stud. jur. v Gradci.
6. Mohorič Fran, stud. jur. v Gradci.
7. Ožek Josip, cand. jur. v Rimskih toplicah.
8. Povšič Anton, stud. jur. v Gradci.
9. Prpar Ivan, stud. jur. v Gradci.
10. Preskar Dragotin, stud. phil. v Gradci.
11. Štuhec Bela, stud. med. v Gradci.
12. Tominšek Fran, stud. jur. v Gradci.
13. Več Hinko, stud. med. v Gradci.
14. Žitek Dragotin, stud. jur. v Gradci.

XV. društveno leto (1889—1890) novo vstopivši udje.

1. Devet Josip, stud. jur. v Gradci.
2. Dovgan Ivan, stud. jur. v Gradci.
3. Gallé Josip, stud. jur. v Gradci.
4. Hrašovec Silvin, stud. jur. v Gradci.
5. Krušić Fran, stud. med. v Gradci.
6. Pavletič Lavoslav, stud. jur. v Gradci.
7. Rus Fran, stud. tech. v Gradci.
8. Štrekelj Josip, stud. jur. v Gradci.
9. Vojska Anton, stud. med. v Gradci.
10. Žolgar Janko, stud. jur. v Gradci.

D. Podporniki.

1. Balon Anton, župnik na Vranskem
2. Slavna Čitalnica celjska.
3. Fon Josip, dr. med., primarij v Zagrebu.
4. Ferfila Fran, uradnik plinarne v Gorici.
5. Gabersček Ivan, občinski tajnik na Vranskem.

6. Hauptmann Fran, c. kr. profesor v Gradci.
7. Hren Jakob, c. kr. drž. sodn. svetnik in dež. poslanec v Celovci.
8. Hribar Ivan, gl. zastopnik „Slavije“ in drž. poslanec v Ljubljani.
9. Hubad Fran, c. kr. gimn. prof. v Gradci.
10. Jurtela Fran, dr. jur., deželni poslanec v Ptuji.
11. Komel pl. Sočebčan Andrej, c. kr. major v. p. v Gradci.
12. Murnik Ivan, ces. svetnik, dež. odbornik itd. v Ljubljani.
13. Neuberger Moricij, dr. med. v Gradci.
14. Slavna Posojilnica v Mariboru.
15. Slavna Posojilnica v Ptuji.
16. Rutar Simon, c. kr. velike realke profesor v Ljubljani.
17. Serbec Josip, dr. jur., deželni poslanec v Celji.
18. Slanc Dragotin, dr. jur., odvetnik v Rudolfovem.
19. Svoboda Fran, grajščinski oskrbnik v Pliberku.
20. Turkuš Anton, drž. realke prof. v Gradci.
21. Vošnjak Josip, dr. med., deželni odbornik v Ljubljani.
22. Veršec Makso, tajnik posojilnice v Celji.
23. Wretschko J., trgovec v Gradci.
24. Žitek Josip, c. kr. gimn. prof. v Ljubnem.

Društvo imelo je torej 7 častnih, 252 rednih in 24 podpornih udov; povprečno je vsako leto vstopilo 17 novih udov.

Največ društvenikov štel je „Triglav“ v 1., 2. in 13. letu, namreč po 50, najmanj v 11. letu, namreč samó 29.

Od 252 rednih članov je bilo: 139 pravnikov, 56 modroslovcev, 36 medicincev, 19 tehnikov in 2 bogoslovca.

Iz „Triglava“ izšlo je 33 doktorjev in sicer 16 pravnih, 13 medicinskih in 4 filozofski; — od bivših društvenikov so 4 sodniki, 20 sodnijskih pristavov, 7 avskultantov in 4 sodn. praktikantje, 4 okrajni komisarji, 1 konceptni praktikant; — 2 odvetnika, 17 odvetniških koncipijentov, 9 beležnikov, 9 beležniških koncipijentov, 1 vseučiliščni profesor, 32 srednješolskih profesorjev oziroma učiteljev, 12 inženjerjev in tehnikov, 2 kemika i. t. d.

Dasi še ni preteklo petnajsto leto, vendar mora društvo uže obžalovati bridko izgubo 30 svojih gojencev; vsako leto je moralo torej žrtvovati neusmiljeni osodi po dva uda.

Porod društvene zastave.

Krasna so bila trenutja, ki so jih preživali Triglavani ob svojih izletih, na posvečenih domačih tleh, v sredini onih, s katerimi jih združuje najožja vez bratske ljubezni istega mišljenja in čutenja; krasna, dà, ginljiva so bila, ostavila so trajen spomin, neizbrisen vtis vsakemu bratskemu srcu.

A zadnji izlet v Ormož postavil si je spomenik trajajoč nad spomin in javljajoč se na zunaj. Zastava, katere ideja se je porodila na tem izletu, kazala bode poznim Triglavanom, prihodnjemu rodu, v kako tesni zvezi je stal „Triglav“ z narodom; zastava naša bode vedno jasna priča vzorne vrlosti divnih naših Slovenk. Z zlatimi in neminljivimi črkami zabeležena so v zgodovini naše zastave imena rodoljubnih ormožkih krasotic. Kajti one so vzbudile prelepo idejo, one so položile temeljni kamen k nje izvršitvi. Toda jedva se je razširila ta misel po slovenskem Štajerji, takoj prihité k prvim njih mile sestic. S čudnim čarom obdadó blagotvorne te rojenice celo podjetje. Kakor v narodni pesni Vila blagoslavlja jedva se narodivšega, podajaje mu čudotvornih sil, da urno dorašča v krepkega junaka, tako so čuvale Slovenke miljene nad našo zastavo. Ni še leto dopolnilo svojega teka in uže veselo in vzbujajoče plapolá in vibrá po njih naklonjenosti Triglavova zastava, trajen spomenik zavednemu narodnemu duhu navdušenega našega ženstva. Ponosen mora biti narod, ki ima tako vrle hčerke!

A nas Triglavane ne napolnjuje samo zanimanje nežnih gospá in gopic slovenskih z mladeniškim navdušenjem, nego „Triglav“ števa si tudi v ponos, da je našel njegov klic prijazen in bratski odmev pri resno mislečih narodnjakih, ki se boré v hudem boji za naroda pravice in njega obstoj. Zastava, katero si je društvo tudi po njih pripomočkih omislilo, jasna je svedočba, da težnje, katere goji „Triglav“, so prave težnje, ki so našle odobravanje pri slovenskem razumništvu. Triglav zadobivši pripoznanje od slovenskega naroda, ne bode opešal delovati v istem smislu, napredovati na začetem polju.

Zastava je društvu zajedno jasen dokaz, da ono ni osamljeno, tuje na tujem, nego da stoji v ozki zvezi z narodom samim, ki goji ž njim iste želje, iste težnje.

Trobojna zastava bodi „Triglavu“ vidno znamenje gorečega domoljubja, ki druži in spaja vse Triglavane v jedno truplo in jedno

srce, ki jih jači in krepi in jekleni; ona bode vidno znamenje utrjene jedinosti, odločnega načelnega postopanja, krepkega vzajemnega duha, ki z mladeniškim ognjem prešinja navdušene društvenike.

Kakor se zbira narod slovenski okoli sivega svojega čuvaja Triglava, tako se bodo družili Triglavani okoli — zastave svoje.

Darovi za zastavo (do 10. majnika 1890).

Celje: g. dr. Hrašovec, odvetnik	2	gld.	—	kr.
g. Lulek, c. kr. sodnijski svétnik	2	"	—	"
" Neimenovanec	1	"	—	"
" Majdič, posestnik paromlina	50	"	—	"
" dr. Treo, odvetn. koncipijent	—	"	80	"
" " Vrečko, odvetnik	1	"	—	"
gg. rodoljubi v Celji	11	"	—	"
Dunaj: gg. Slovenjani	5	"	40	"
Gradec: g. Bradaška, ravnatelj v p.	3	"	—	"
g. Hrašovec, c. kr. sodnik v p.	2	"	—	"
" H. F.	2	"	—	"
" dr. Ipatič Benjamin, zdravnik	2	"	—	"
" Komel pl. Sočebčan, c. i kr. major v p.	1	"	—	"
" S. A, cand. jur.	5	"	—	"
Krško: g. Aušič, poštar	2	"	—	"
Konjice: g. dr. Prus, zdravnik	3	"	—	"
Ljubljana: g. Tomec Fr.	1	"	—	"
Ljutomer: gospa Gomilšak Matilda	5	"	—	"
gg. rodoljubi	27	"	50	"
gospdčna. Sever Nežika	3	"	—	"
Maribor: gg. bogoslovci	10	"	94	"
gospodične Mariborske	50	"	—	"
Mokronog: gg. rodoljubi	7	"	54	"
Ormož: gospodične Ormoške (nabrale pri izletu 1889) z vštetimi obrestmi	36	"	34	"
gospodične Ormoške (drugi dar)	35	"	—	"
Postojna: g. dr. Kotzmuth, zdravnik	2	"	—	"
Ptuj: sl. hranilno in posojilno društvo	10	"	—	"
Slov. Bistrica: g. Brumen, c. kr. pristav	2	"	—	"
Neimenovana gospodična	10	"	—	"

g. Novak, gostilničar	1	gld.	—	kr.
„ Raktelj, kaplan	2	„	—	„
Šoštanj: g. Kramar, učitelj	1	„	—	„
g. Medved, kaplan	2	„	—	„
Sv. Ilj: gospa in gospod Kranjec	2	„	—	„
Sv. Juri ob Taboru: g. Apat, posestnik	1	„	—	„
g. Apat, mlajši	1	„	—	„
gospdčna. Čretnik Minka	2	„	—	„
gospa Korun	3	„	—	„
g. Šorn, nadučitelj	1	„	—	„
Sv. Pavel v Savinjski dolini: gospa in gospod Zanier	5	„	50	„
Velenje: g. Ježavnik, gostilničar	1	„	—	„
g. dr. Lipold, župnik	1	„	—	„
gospdčna. Mahan Sinjeslava	2	„	—	„
g. Mešiček, kaplan	1	„	—	„
Vransko: g. Čibej	1	„	—	„
g. Oset, trgovec	2	„	—	„
„ Meglič, učitelj	—	„	50	„
„ Svetina, c. kr. beležnik	2	„	—	„
„ Štepič, c. kr. davkar	1	„	—	„
„ Vidovič, c. kr. davk. kontrolor	1	„	—	„
Zagreb: g. dr. Celestin. kr. profesor	3	„	—	„
Vkup	320	gld.	52	kr.

000155-2602300

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000427250

